

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAB. ISKRA, Organ der Komm. Arbeiter-Partei Bulgariens.

Organ of the Bulgarian Communist Workers' Party.

Organe du Parti Ouvrier Communiste, de Bulgarie

АБОНАМЕНТ: 10 броя — 10 лв., 20 броя — 20 лв., 40 броя — 40 лв. Един брой — 1 лв. Двоен брой — 2 лв.

Адрес: Ж. Дивиджиев, ул. 25 линия № 2 — Варна
Adresse: Sch. Dikidjief, 25 linia № 2 — Warna (Bulgarien)

Знаковият за Б. К. Партия (тесни социалисти).

Когато през 1920 г., след провалянето на общата политическа железничарска стачка, на чело на която бе застанала тесняшката Б. К. П., ние, левите комунисти, заявихме, че провалянето на тая стачка, както и проиграването изобщо на българската пролетарска революция, се дължи на дейните дребнобуржуазни бюрократизирани вождове и на нейния предимно дребнобуржуазен състав; тогава ние бидохме изгонени от тесняшката партия, по заповед на нейния Ц. Комитет и при пълното мълчание и одобрение на Московския Интернационал. Не се мина една само година и Изпълкома на коминтерна дойде по косвен път да признае нашето основателно твърдение за тесняшката партия.

На 21 май 1921 г., по време на нейния партиен конгрес, той отправи към нея едно отворено писмо, с което, като изтъкваше нейното грамадно значение за Балканите, апелираше към нея да обърне по-сериозно внимание на своите революционни методи и тръгне по-ефикасно из пътя на революцията.

Когато миналата година, по повод погрома над военната авантюра на гръцката буржуазия, избухна революция в Гърция, тогава пак ние казахме, че тая революция ще бъде проиграна от официалната, също дребнобуржуазна по състав, Тръжка К. Партия и че тя с нищо нема да бъде поущрена и подкрепена и от тесняшката Б. К. Партия. Това наше твърдение се сбъдна. По този случай Московският Коминтерн отново изтъкна слабостта на Б. К. Партия.

Когато през м. май т. г. борбата за власт между блока и дружбашкото правителство взема съжршено остър характер, ние също доказваме скорошното сваляне на дружбашкото правителство, идването на военен кабинет и военна диктатура. По този случай ние казахме, че тесняшката партия скоро ще бъде подложена на изпитание и че и този път тя ще подчертае своя дребнобуржуазен и реформистически характер и логична нереволуционност. Настъпилите на 9 юни събития дойдоха по един най-категоричен начин да потвърдят и това наше марксистическо предсказване. И тоя път, Коминтернът дойде да признае и потвърди нашите твърдения за тесняшката „комунистическа“ партия.

На 15 юни, в разширено заседание на Изпълнителния Комитет на Комунистическия Интернационал, дето са били поставени на разглеждане българските събития от 9 юни, Зиновиев е направил следната декларация:

„Съобщенията от България гласят, че тамшната Комунистическа Партия за сега се държи очаквателно към събитията. Пита се дали е вярно това съобщение. Ако е вярно, то е една голяма грешка. При сегашните обстоятелства ние би трябвало да се сжюзам дори с Стамболийски. На времето болшевиките се бориха заедно с Керенски против Корнилов. Българската партия 25 години събира сили; сега тя трябва да покаже, дали може да извърши диалектическия преход от събирание към действие.

„Три възможности са на лице. Първо: партията се бори, и тогава в процеса на борбата може да се дойде до едно работническо-селско правителство. Второ: тя не се бори, контрареволуционния режим остава, тогава се почва жестока борба, или настъпва гниене. Трето: ако пар-

тийната централ не предприеме нищо, а масите се увлекат, тогава става разцепление. В всеки случай, ако ние там не се намесим като партия, тоза е голяма грешка.

„Ние с тези думи далеч не правим заключение. Ние не можем да даваме задължителни директиви, но сме длъжни да обърнем вниманието на българските другари върху опасностите, които ги заплашват“.

Зиновиев пише статия по „Българския преврат и съдбата на Б. К. П.“ в Петербургския в „Правда“ от 4 юли, в която казва следното:

„Българският преврат послужи за сериозен изпит за българската компартия. Като всяка криза, и тая криза требваше да ни покаже, какво представя от себе си старата, силната, многобройната, и, както се показваше, стоящата на висотата на положението българска компартия. Уви, българската компартия не издържа изпита! Напротив, тя оправда и най-песемистичните предсказания. С тревога очаквахме ние първите известия, каква позиция ще вземе нашата българска партия в почналата гражданска война. Още първите съобщения внушиха опасения. По-нататжните сведения надминаха и най-мрачните очаквания“.

Още по-долу:

„Доктринерския и демагогски начин за оценката на разни буржуазни и дребно-буржуазни групи е бил отдавна отличителна черта на водителите на българската компартия. Но докато това се изказваше само теоритически и съставляваше литературна маневра — беше половин беда, но когато това определя политиката на партията, в най-решителния момент, то става истинско нещастие за партията.

„Откак изчезна Стамболийски, задачата на комунистите беше — и си остава — да се сжелявят с по-честните привърженици на селската партия, за да ударят против белите. Нищо по-вредно нема при сегашните условия за Ц. К. на Бжл. ком. партия от това, дето е решил да държи „неутрална позиция“. Това е равностойно на капитулация“.

По нататжк:

„Водителите на бжл. ком. партия мислят и се грижат впоследък повече за запазване на своите народни домове, на които е посегал Стамболийски, отколкото да се приготвят към предстоящия преврат, предсказан от Кабакчиев. С бжл. комунисти са всички работници, всичките телеграфооповенски служаци (бежа след войната и до железничарската стачка от 1919 г., но не и след последната. Б. Н.) — какво грамадно значение би имало това в първия ден на преврата. Но ние бехме „неутрални“. Българският Централен Комитет искаше революция с „гарантия“; той не се реши да помисли дори за борба. А ето на, „белите“ не се уплашиха и затова спечелиха. Ние имаме право да очакваме от българската компартия повече, но, види се, тъй е било съдено да се изпие горчивата чаша до дъно. Ние ни за минута не се сжмняваме, обаче, че сжзнателния пролетариат, който се числи в бжл. ком. партия, ще сжмесе да преустрои своята партия и да я спаси“.

Така гозори днес Московският коминтерн за тесняшката Б. К. Партия, която той считаше до сега за непогрешима и за образец на Балканите.

Но не е достатъчно само да кон-

стиращ грешките на една нереволуционна партия, каквато е в действителност тесняшката. Пита се дали и самият III Комунистически интернационал е един истински пролетарски и революционен интернационал. Важното е да се знае от името на какъв лозунг той искаше и иска от тесняшката партия да се намеси в борбата между блока и дружбашите. От името против всички и за чисто пролетарско правителство ли? Сжасем не. Напротив, с дребната буржуазия за селско-работническо правителство. Но усжществяването на последното, издигане господството на дребната буржуазия, която е била и ще бъде въвечно сжловно противоречие с едрата буржуазия и в класово такова с пролетарията. Усжществяването на селско-работническо правителство у нас означава тържество на най-големата економическа и политическа реакция, замжгляване на класовите противоречия и отдалечаване на пролетарската революция. Дружбашкият режим е най-добро доказателство за това. Такъв режим поставя работническата наемна класа в безжгица и мжгла. Той я дереволюционира.

Тесняшката Б. К. Партия и целият III Комунистически интернационал са духовни и материални изразители и носители на интересите на дребната градска и селска буржуазия. Колкото е революционна изобщо дребната буржуазия, толкова са революционни и те. Въпреки всички случайни триения между им, те си навжлно приличат теоритически и практически. От марксистическо гледище, сжрдният на Московския Комунистически интернационал към тесняшката партия е едно чудновато недоразумение и колосален абсурд. Само форменни глупци и действително загубили ума си марксистите могат да искат от слепаца по рождение — очи, и да очакват от дребната буржуазия — революция.

Българското революционно работничество трябва час по-скоро да разбере, че тесняшката партия и всички останали партии — секции на III Комун. интернационал са по състав, теория, практика и организация чисто дребно буржуазни партии. Такива партии, въпреки често шумната им революционна фразология, идват и могат да идват на власт, не чрез революция, а само чрез легални политически сжглашения и компромиси, ставщи винаги изключително за сметка и върху гърба на наемния пролетариат.

Колкото по-скоро разбере това българското революционно работничество, толкова по-скоро то ще намери своето истинско място в редовете на Българската Работническа Комунистическа Партия, толкова и по-скоро ще настъпи деня и часа на истинската българска пролетарска революция.

Преврата и тесните социал- „комунисти“.

Разбира се, че тесняците в всеулошание тръбеха, че всеки опит на „старите партии“, за заемане на власта ще се сжкруши в гранитната сила на работническите и маломислени маси на „тесняшките комунистически“ организирани сили.

Вжобще, тесняците не пропусаха случай да се перчат с своето могжщество пред буржуазните партии. Преврата доде да разкрие действителната сила на тесняшката „комунистическа“ мизерия. Преврата дй-

Метал сме.

Метал сме блестящ и омаен,
Из кърви по капка горим ний.
В живота потиснат, потаен
В метал се блестящ топим ний.

В гарното пламтим на ковача,
Топим се на мжки в живота,
В ржката звжтим на орача, —
Сжрце сме на туза в имста

Метал сме — безформена маса,
Ржжда, прах, ил' чук във ржката,
Творец на блага тук, — там каса;
Но ще изменим ний на сждбата!

Метал сме блестящ и омаен,
Пламтим ний, горяща сме река;
Но жив сме метал с огжн напоен
И меч ще да блесне, — горд в ржка!

де да чукове по тиквата самодоволните еснафи от тесняшката зарзаватчийница и да им каже, че те са само празна блжчва, която натоварена на дружбашката властна колесница е дръжкала без сметка. Днес когато дружбашката властна колесница е преобжрната и тесняшката блжчва истжркулена на пътя, тя е безпомощна сама да тръгне ни напред, ни назад, а това е защото тя като бездушното творение на невежествено еснафство, нема ценности и сждържание. Само опрени на дружбашката власт и в нейната сила, чрез интимно негласно сжтрудничество и подкрепа Бжлгарската тесняшката си надеваше маската на Пампадур, и имаше кураж да бжрщолези за „велики работи“.

Сега се вече вижда ясно, и знае положително, че куража на тесняците се е крил, не в силата на техната „масова“ партия, а в черпена морална подкрепа от покровителството на дружбашката власт. Сега се вече разбира защо преди две години Стамболийски от висотата от парламентарната трибуна заяви, че на тех (дружбашите) тесняшката партия ще им е нужна, и че дружбашите трябва да се погрижат да я спасят от разрушаването я разложение.

Сжбитията разкриха, че и дружбашите и тесняците по-вече са се надевали в своето сжтрудничество не на собствените си сили, а единте на силите на другите.

Днес за тесняците нема место за шикалкавене те, предпочитата, въпреки, ултра реакционността дружбашите и трябва за възпитание на пролетарията, за свое поне оправдание да кажат що им е било по-присжрдие и по-предпочително у дружбашината пред, вжобще, буржуазията. Ролята на тесняците, на мжгарето което когато лжва умира и то отивало да го ритне, не изяснява нищо за миналите отношения, защото това е само фарисейски маниер да се понравят на новия властелин. Но види се това не е достатжчно и тесняците от позор вжрват към позор. И тези позори, които те при дружбашите, кржцаваха „от победа към победа“ днес немам модерно название. Как тесняците ще кржстят своето влечугарство из министерските кабинети, какжкто е случая с делегацията на „Бойният червен синдикатен сжюз“ пред м-р Бобошевски? Тесняците не са да не знаят, че днешната власт щедро ще разгласи своите доброжелателства и обещания на работничеството, чрез политическите евкуси на днешната власт — широките социалисти. Че с това тесняците са гонили целта, не да получат на свое име „официалните обещания“ на г-н министра, за морално удовлетворение на своята толерантност към буржуазния преврат, като отплата, че те не дигнаха своите червеностинени пияни легниони да попречат за настаняване на новата буржуазна власт. Този позорен жест на тесняшката низост, е жест на робско пжзление и мизерно малодушие, с когото бжрзат официално да се самоподчинят, заедно с своите червеностинени сжюзи под волята и благопожеланията на новата власт.

До това позорно падение тесняците додоха постепенно и последователно още до преди преврата. Само за туй, че те бежа вече навжлно и влждно и организационно една дребно буржуазна партия и като такава, те бежа чрез дребно буржуазното си роднителство организирани

сраснати с дружбата. И само като дребнобуржуазна партия, те останата разгромени, без да ги засегне катастрофата иначе, освен като разгром на самозабравилата се дребна буржуазия; която искаше да впише името си в историята най-много като „селско работническо правителство“.

Ако тесняците беха минимум работническа партия, с задачите които си приписваха, без да включваме грандоманските декларации. Те в името на своя сжблзнителен дребно буржуазен лозунг; за „работническо-селско“ биха попречили на превратджите, биха усуетили техния план и биха ги провалили. Но действителността доде да покаже, че те не мят нищо, и са нищо.

Ако „революционните“ червени синдикати и секции не беха напжхани само с нули и цифри и имаха поне третата част от туй което се рекламира и вместо да се тжркалят сега пред министер. крака, а подготвени беха дали знак за спиране на транспорта, сжбщенията и производството; буржуазията не можеше в градвете да сжбере и тези неколко десетки доброволци с които тя с един замах разгроми тесняко-дружбата, а на третия ден останала само с сжмнителната надеждност на войската би капитулирала.

Тесняцината обаче е до толкова самоизносена и избабена, че идеята за „селско-работническо“ е само маска за прикриване разкапващите се „маси“ и далеч от мисли за реализиране. Вътрешната провала на тесняцината, се вече прозира и от вжл; недоволството на председателя на Московския интернационал Зиновиев — не е без основание. Днес руския сжветски империализъм вижда, че напразно е прахосвал маса жертви, за да направи чрез тесняко-дружбите един преден форт пост от Бжлгария при бждащите му сжжжковения с западно европейския империализъм.

Опита в некой пунктове в страната на тесняците да подкрепят дружбата или излезат с своя лозунг за „Работническо селско“, показва само слабостта на тесняцината и нейните противоречия между думите и делата. Още от първия ден всички тесняци, които не декларираха пред новите власти: невалидността на думите, а тржгнаха по пътя на делата, беха характеризирани от вождовете като правокатори и правокаторски дела. Сжзизващите се горедолу работници опашка на дребно буржуазната теснячина, ще сжзрат ли измамата, и процавайки се с тесняцината ще се обжрне ли към факела на Работн. Кому. Интернационал и тржгнат по пътя на социалната революция за пролетарската сжветска власт за комунизма?

„Поумнелите“ от „шарения мост“.

Пред класата на труда днес се слагат за разрешение вжпроси от първостепенно естество, вжпроси от които зависи добрата и правилна ориентировка на работническата класа в Бжлгария, която се лесно подава на фалшивите тесняшки фрази, които не закжсвят да добият своята реална сила, с фалшиво значение като контрареволуционни, за буржуазията те стават предмет, тя тжрси тяхното разрешение, защото сж близки до интересите ѝ, оправейки кжт тесняшките ржководители похвали.

Така в брой 155 от 13 юлий г. т. в „Пряпорец“, един от органите на буржуазията, четем в уводната статия за „поумняването“ на хората около „Работ. Вестник“, дадена в чест на тесняците и озглавена „царска демокрация“, в която разгледайки положението след 9 юний и отговаряйки на многобройните тесняшки протести в „Р. В.“, че най-голямото дяло на новата власт е било, вжзвжщане прерогативите на цар и народ, и че се е турило край на всякакви разбираня за диктатура, защото била дяло само на простачина, на тази диктатура се противопоставила диктатурата на просветата. Достатъчно просветени хора има в Бжлгария казват те, които вжзстават против диктатурата и насилията, които сж против всякакви смутове за граждански войни и междусжббия, и закжчават този лист с

голяма радост, че първия признак за упомняване идеал от хората около „Р. В.“ в който с право констатира липсата на думата революция, а само за ред и осигуряване правата и свободите на народа се приказвало. И защитавайки станалото на 9 юний, тесняците найенергично се противопоставили и отблжсвали незадоволството на Московския коминтерна за пасивността им в последните сжбития, отправйки укор към ония които се хвжрлили в помощ на противниците на акта на 8 юний, и казват те, ако е така в лагера на тесните, това може само да ни радва (а то е така) и че скоро в Бжлгария ще настане блаженото конституционно време на права и заджжжения народни.

За нас хората на труда, които ценим и пазим вярата си в близкото тжржество на комунизма чрез революцията и пролетарската диктатура, като средство за унищението на класите. На прегрждките между буржуазията и тесняците, отговаряме с най-голямо вжзмущение и заявяваме: че упражняваната от нея диктатура против пролетарията тя прикрива под маската на демократичност. В сжщото време когато буржоазията намерила своите най-добри орждия тесняците, които отrekli се от класовата борба, зарегистрираха своя контрареволуционен поход срещу класата на труда, сжтрудничейки на буржоазията с простени и непростени средства, като заблуждават работниците и ги джржат в пасивно положение, в момента когато буржуазията с присжщата ней настжрженост иска да представи диктатурата на пролетарията такава, сравнявайки я с тая на отделни личности или сжсловия, като сжщевременно гжделичка отлетялото честолюбие на „опомнилите се хора около „Р. В.“ с уводна статия в своя буржуазен лист.

Към работниците които още мислят, че партията на тесните е за пролетарска революция ние, казваме: джлг пролетарски ви зове, другари на труда, да бждете по достойни от буржоазията и защитите вашите класови интереси и намерите истинските си братя по положение, които водят отявлена борба против капитализма и целокупната буржуазия, а те сж в редовете на Бжлгар. работ. кому. партия, издигнали знамето на революцията. Те отправят към вас зовжт, да не се поддавате на уловките на буржоазията и на нейните орждия широки и тесни, не допушайте буржоазията да се сжзема, употребявайки средство да прибира в skutовете си най-опасните ваши врагове, които днес мжлком минават за ваши приятели; това сж се сжщите тия, които буржоазията сочи като „опомнили“ се хора около шарения мост, защото чрез тях ще може да продължи сжществуването на своя вонящ вече строй.

Към вас, класови братя, ние отправяме нашия мощен зов, вжоржжете се ясно с класово пролетарско сжзнание и смело като един под развятоото знаме на революцията от Работ. кому. партия в Бжлгария, за да изградим основите на бждащата наша борба за сжбаряне буржоазния строй.

ВЖИШЕН ОТДЕЛ.

РУСИЯ.

В един от последните броеве на братския германски орган К. А. З. намираме слодното писмо от Русия:

В дебатите на последния конгрес на Руската ком. партия се прояви много малко борбата на пороците за економическото изграждане на капиталистическия живот — борба против всички отетвания на издигнатите пролетарци да осветлят, анализират и разкритикуват сегашното положение и политиката на Сжветска Русия.

Тази борба в историята на Р. К. П. през революционната епоха е винаги сжществувала и политическите течения излизали от работ. маса са били винаги заджжжвани с тия, или други лозунги. „Вжрховете“ казваха винаги, че разногласията и препирните няма да бждат полезни, а ще са вредни, по този начин всеки лозунг и всеки реснителен момент в Русия бе използван с всички дип-

ломатически и демагогски средства да се заблудят масите, да се убедят те, че е опасно да се изказват различни мнения, понеже ще се разбере, че в партията има разногласия, че авангарда на революцията, руския пролетариат, е разделен. Тези явно фалшиви доводи, на стоящите на чело, ослабяха самостоятелната мисл, самосжзнанието и развитието. Но що ги е грижа тия господа за това — те нямат нужда от самосжзнанието на масите.

Така стана и този път. Зиновиев, Каменев и другите привжрженици на това течение, натоварени от Ленини, се постараха както можеха да отклонят масите от политиката и да ги заинтересуват за изграждането (разбирай капиталистически изграждане). Вжв вржзка с конгреса стана и една конференция, гдето масата нямаше вжзможност да вземе широко и сериозно участие. Споменатите по-горе водители защитиха в нея принципите за по-нататжшното развитие на новата еком. политика в в смисл на участвуване на труда с вжтрешния и в вжншен капитал при подкрепата на учените и образовани комунисти или безпартийни специалисти, които добре са всмукали в себе си мждростта на стария капиталистическо-економически строй и производствени методи и отлично ще се приспособят към буржуазното изграждане.

Другото течение е на Красин Риков то застжзва по-нататжшното концессиониране на Русия, главно чрез арендуване, даже и част от едрата индустрия. С предлагане договори от тези министри на вжншната тжрговия и народното ступанство с вжншния капитал се вижда, че те се надяват на кредитни дружества и кооперации да намерят кредити за бжрзо и систематично изграждане. Политическа ориентировка и революционен дух им липсват сжвжршено. Едно друго течение от водители като Сосновски и Осински (княз Оболенски) са на мнение (с което искат да се покажат по радикални), че ония производства, в които джржавата бжрже и безопасно може да използва сама печалбите, не трябва да се дават под аренда.

Следователно отстжлването всички други производства на частния капитал е за тези „революционери“ нещо естествено. Тяхната мнима опозиция се прояви и по вжпроса за административния апарат на републиката, като се олжчиха против голямото доверие, вжзлагано на буржуазните специалисти. Видя се, обаче, че това бяха само фрази, защото в сжрдето си те са напжлно сжгласни да дадат ключа на републиката в ржцете на „спеца“ и нему подобните.

Понеже бюрократизма в сжветския апарат и в партията сжвсем не е изкоренен и изживян, а и партийните вжрхове много не бжрзат с изкореняването му, в широките маси се явяват искания за осжществяване на тжй наречената работническа демокрация. А специално определени водители се приспособяват към тези настроения и в собствения си партийен интерес извжржат и насочват тия искания в една потясна платформа за партийна демокрация. (Като Беленки и другарите му от Москва).

Има и други неопределени течения, които в последния партийен конгрес не се проявиха, но вече работят в главите на по-долните работни слоеве. Те не разбират добре противоречието между партийната програма на комунистите и практиката на „непа“ (новата еком. пол.) и затова се мжчат да намерят изход от това двойствено положение. Наричат ги „програмисти“, защото се приджржат в старата комунистическа програма. По точно за тях ще ви сжбщим, като сжберем сведения.

Така наречената група водители на работническата опозиция през това време не се прояви, но те и ние образуваме — разбира се нелегално, една група от тжй наречената „Рабочая Правда“, за която ние на друго място ще ви имформираме по-добре. Сега не можем го сторн. Групата издаде и разпространи един позив в реченото време.

Такива са отделните десни и леви течения.

Кожкото се отнася до отношение-

то на парт. конгрес и на партията вжобще към коминтерна, може да се каже, че масите сжвсем не са запознати с всички работнически течения в чужбина и не разбират вжншната политика на партията и на третия интернационал. С това може да се обясни и факта защо доклад на коминтерна в конгреса бе приет без разисквания и критика.

В края на краищата последния конгрес потвжрди, че различните мнения не трябва да се разискват и разясняват в интереса на сплотеността към вжншния свят.

Ние разбира се, нямаме нищо общо с тези капиталистично-реформистично настроени господа. Ние ви даваме само едно изображение на вжтрешното положение в партията за да видите колко трудно е да се работи нелегално, да се пржска светлина в това бланко.

Идете на ком. раб. партия не се проповядват от канцеларите, а те трябва да се схванат отдолу нагоре в цялата им ширина и дълбочина. И който ги е сжзнал, той не може да не се чувствува длжжен да посвеги в тях другарите си по производство и другарите си в живота. Ние, обаче, трябва да ви кажем открито, че малцина са другарите, които напжлно следват нашите идеи. Това са няколко души в северна Русия, на юг и в централна Русия. Революционната работа на комунистите — революционери (работническата опозиция) е много трудна вследствие господствующите из селата дребно-буржуазни елементи. Понеже всички вестникари и драчки предпочитат да продават перото си и да служат на големците от Р. К. П. не малко коства на революционната работническа опозиция, сжщото се от прости работници, месечното разпространяване на издаваните бюлетени и прокламации.

Вжпреки всичко това вжзможности за разпространяването идеите на работн. комунистическа партия в Русия има. Необходимостта от нашата работа е очевидна, защото:

1. Бедните пролетарски маси тук са добре революционизирани, тяхното чувство и сжзнание е доста напжлно свързано с духжт на класова борба за да могат теоритически и на практика да продължат похода на световния пролетариат против интернационалната буржуазия.

2. Има значителен слой от пролетарии - комунисти които са недоволни от дребнобуржуазното малцинство в Рус. К. П. и нейната нап (нова еком. политика). Тази маса се рекрутира 1. от непримирими членове, които не приемат сжтрудничеството на работническото буржуазията. Те са напустнали Р. К. П.; 2. от една част заблудени пролетарии, останали в Р. К. П. от така наречената работническа опозиция, която още не може да схване всякия реформизъм и соц. демократизъм на водителите, нито пък ги критикува и се бори с тях открито; 3. от безпартийни работници, които искрено симпатизират на комунизма и са неприятели настроени към новата економическа политика. И тук именно IV работнически интернационал трябва да изпжлни ролята си посредством руската си секция. Той трябва да вждушени, да насжрдчи, да вжзвеси тези уморени и огорчени хора, като по този начин ги спаси за пролетарското дело. И не трябва много да се уповаваме на Мястник, Шляпников и пр. Както и Маркс ни казва, това трябва да бжде дяло на долните работнически слоеве, щото работниците сами да се освободят, сами да се защитят, да мислят и се управляват. За тази цел те се нуждаят само от интернационална солидарност, вржзки и взаимна подкрепа.

Ние се надяваме, че комунистическия работнически интернационал ще ни даде тази подкрепа. От наша страна ние вече сторихме много, за да повдигнем духа и укрепим вржжките с нашите интернационални другари.

Сжбщение.

Излизането на следуюция брой на „Раб. Искра“ ще зависи от изпълнението на вашите заджжжения към Партийния орган.